

ROZKRAJAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze a jasne.

[*praet* 3 sg m rozkrajają.] ◊ *imp* 2 sg rozkr(a)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozkroić.

1. *Rozciąć, pociąć na kawałki* [co]: rołkray gi [*kostywał*] łzyroko á omocz w winie, przykładay na przycz. *FalZioł* V 71v.

2. [*Pociąć na części i rozdać* [co między kogo]: niech się [...] łpyta/ co za tę kanonizacyą wydał/ wiele łokci złotogłowu/ wiele inżnych kołztownych máteriy między kárdynały rołkráiał/ wiele pieniędzy gotowych rozłypał. *BronApokr* 263.]

Formacje współrdzenne cf KRAJAĆ.

Cf ROZKRAJANY